

SOSIALURIN

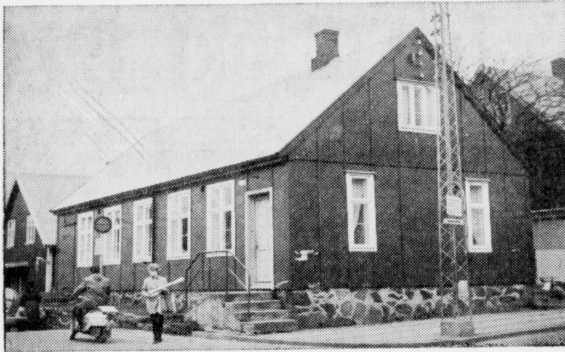
Blaðstjórn:

Torfinn Smith (ábyrgd)
Hanna Lisberg

Prensmiðjan á Hergsbreyt

tlf. 11820
Tórshavn

Það er ikki loyvt at avfotografera lýsingar og myndir úr SOSIAL-
INUM til nýtslu í øðrum bløðum uttan loyvi frá ábyrgdarblaðstj.

Framhald frá 1. síðu. (1)

Taler ved Indvielsen af
Thorshavns Menighedshus.

Hin fyrra talan er av Emil
Bruun, sóknarpresti yvir orðini
Jesu Siraks bók 18. kap. or-
ðini 6:

Når et Menneske er færdig
dermed, da begynder han først.
Viðari sigur presturin:

»Den gamle vismand taler
om Guds storhed og han vil
da udtale, at den aldrig kan
prises fuldt af Mennesker.
Naar vi vil forkynde Guds
Storhed og Hans herlige Ger-
ninger, saa kommer der aldrig
noget Øjeblik, hvor vi er fær-
mere om den ting at sige, nej,
tværtimod, naar vi tror os færdige,
saa staar vi i Virkelig-
heden kun ved Begyndelsen»

Út frá hesum tekur so Emil
Bruun domi úr bibliuni og tí
dagliga livinum — fer so yvir
til Meinigheitshúsið og sigur,
at nú er arbeiðið liðugt við
húsinum, men álikavel standa
vit við eina byrjan. —

Siðan tosar hann um ar-
beiðið innanveggja: tit skulu
vera ljós heimsins og salt jarð-
arinnar.

Restina av prædikuni endur-
prenta vit:

Men skulde jeg da nu søge
at forklare det Forhold, der
bør være mellem Kirkehuset
og Menighedshuset, saaledes
som det stiller sig for mig, da
ville jeg gerne forsøge at kla-
re det under Billedets Form.
Der var i Israel Forskel paa
Præstetjenesten og Levittje-
nensten, om end de naturligvis
begge sigtede imod det samme
Maal. Derinde i det store, det
hemmelighedsfulde, dunkle
Rum, som kaldtes det Hellige,
der faldt Præstens Gerning,
naar han med lydløse Trin
paa de nøgne Fodder traadte
op til Alteret, hvor Røgeleof-
ret skulde bringes til Herrens
Ære. Derude i den store For-
gaard, mellem den brogede
Mængde faldt Levitens
Gerning, mere travl og mindre
højtidstfuld, men derfor ikke
mindre nødvendig: dér slagte-
de han Dyrene og tvættede
Offerkødet, dér huggede han
Brændet og bar Vandet op til
»Kobberhavete«, dér gik han
Præsterne til Haande og vog-

tede paa, at alt gik sømmeligt
til. Præsten havde sin Gerning
Leviten sin, forskellige, og dog
ens i Grunden.

I vort Kirkehus skal
Præstegerningen øves. Der har
vi de stille, tyste højstidsfulde
Timer, hvor vi lader Verden
med al dens Strid og Kiv og
Kævl blive udenfor, ligesom
vore Fædre lod deres Sværd
og Bøsser blive hængende i
Vaabenhuset, for de gik ind
paa det viiede Sted; dér taler
Herren til os i det dunkle,
naar Sangens og Bønnens og
Andagtens Røgoffer stiger
mod Himlen. Men Menigheds-
huset skal Levitgerningen hø-
re til. Her skal vi kunne samles
om Menighedslevets praktiske
Opgaver, herfra skal Menig-
hedens Arbejde kunne udgaa
overfor dem, som »søge og
sorrigfulde til overfor dem,
der lider paa Sjæl eller Lege-
me, til Støtte for dem, der
kæmper med timelig eller aan-
delig Nød, til Kaldelse for
dem, der staar ledige paa Tor-
vet, til Varsel for dem, der
vandrer paa Syndens eller
Vantroens vildsomme Veje.

I Kirkehuset skal vi
som Maria sidde ved Herrens
Fodder og lytte til Hans Tale.
I Menighedshuset skal
vi som Martha tjene Ham ef-
ter den Evne, som Aanden
har tilmaalt os.

Det er et stort Værk, der i
Dag er bragt til afslutning
iblandt os, et stort Enighedens
og Samdrægtighedens Værk, og
vi tør vel derfor ogsaa, om
end det er stort at sige det,
bryde ud med Salmens Ord:
»Herren, Han har besøgt sit
Folk.« Ja visse! har Han be-
søgt sit Folk, idet Han skred
frem igennem Menigheden og
jevne Højene, opfyldte Da-
lene og gjorde det krogede li-
ge. Men lad os da ogsaa baa-
de kende og bruge vor Besø-
gelsestid, saa vi lade dette Ar-
bejdes Afslutning vorde en ny
og livskraftig Begyndelse i
den Herres Jesu Navn.

Og saa tør vi ogsaa fuldt
forlade os paa, at Han frem-
deles vil gaa med os og føre
os, som Han har gjort det til
denne Dag. Det har jeg ofte
i mit Liv erfaret, at vi Men-

nesker kan ængstes over at
begynde et Værk, selv om vi
tror, det er Guds Vilje, fordi
vi føler os selv for svage til
ret at tage fat. Men begynder
man først, i fuld og fast Til-
lid til Gud, lægger man i Jesu
Navn for Alvor Haand paa
Ploven, saa er det, som om
Vanskelighederne viger til Si-
de, som Bølgerne viger naar
Baaden kommer strygende for
fulde Sejl, og saa er det, som
alt skal lykkes af sig selv.
Det er Heren, der gaar foran
og gør det krogede lige for os.
Og det har vi jo netop i ful-
deste Maal erfaret med dette
Hus, saa derfor har vi ikke
Lov til at staa tvivlrådige,
naar det er Fremtiden, det
gælder. Lad os da begynde
vort Liv i dette Hus i fuld
Tillid og Fortrøstning, at Han,
som begynde den gode Ger-
ning i os, vil fortsætte og fuld-
føre den indtil vor Herres Jesu
Kristi Dag. Saa vil Han
skride frem foran os paa ny
og bane os Vejen, snart saa
klar og aabenbar for Troens
opladede Øje som Ildsojlen i
den mørke Nat, snart maaske
mindre øjensynlig, som Røg-
sojlen ved Daglyset er det,
men dog altid umiskendelig
for den, der vil se.

Og i den fulde og faste Til-
lid og Fortrøstning indvier jeg
da dette smukke Hus i Levit-
tjenesten i Herrens Menighed,
til Marthagerningen i Guds
Rige; det være indviet i Navn
Gud Faders, Guds Søns og
Gud den Helligaands! Amen!

Nú átti meinigheitin hús at
samlast og arbeiða í.

Bibliotimar og móti verða
hildin. Sunnudagsskúlin, sum
var byrjaður 2 ár framman-
undan, flutti inn í húsið og
hefur verið har síðan.

Av øðrum í húsinum kann
nevast, at ungmannaafelag
varð sett á stovn við navni-
num: Kristelig Ungdomsfor-
ening. Tey høvdu fund hvørja
viku, m. a. høvdu tey bóka-
útlán við nógvum góðum bók-
um og eisini hjálptu hesi ungu
við sunnudagsskúlan.

Eitt tíðarskeið varð hildin
morgunandakt í Meinigheits-
húsinum, tað er nýggi sóknar-
presturin í Suðurstreyt Emil
Rohde, ið hefur hesa kunn-
gerð í Kirkjutíðini nov. 1898:

Der er Morgenandakt i
Thorshavns Menighedshus
hver Søndeds Morgon kl.
7.

Av eini grein í Kirkjutíð-
indi siggja vit, at meinigheitin
hevði ans eisini fyr tí, ð utt-
an fyrri var. Her verður sagt
frá, at 15. nov. í 1896 var al-
mennur fundur í Meinigheits-
húsinum, har sóknarpresturin
fortaldi um Diakonissusakina
og legði dent á, hvussu gott
tað hevði verið um Havnar
meinigheit kundi fingið eina
meinigheidsdiakoni, sum dan-
ska kirkjan hevði so mangar
staðir í landi sinum. Øll tóku
undir við hesum, og fáar dag-
ar seinni varð eitt meinigheits-
felag stovnað, sum longu helt
fund 2. des. s. á. í meinig-
heitshúsinum. Har varð sam-
tykt at skriva til Diakonissu-
stiftelsen á Frederiksberg og
biðja um at fáa eina systur til
Havnar til meinigheitsrøkt.

Kommunan hevði framman-
undan givið lyfti um stuðul —
kr. 2.000 árliga — og góðtók

hetta stigið. Á hesum sama
fundi vóru »Forslag til Regler
for Ledelsen af en Menigheds-
diakoni i Thorshavn« viðtíkn-
ar. Í fyrstuni nevndini vóru
hesir: Kammerassessor Daniel
sen, Købmand Vilhelm Mohr
(valdir av felagnum) købmand
J. P. Evensen og Apoteker
Finsen (av kommununi) og
sóknarpresturin.

Diakonissan kom, og vit
siggja, at Søster Mette Ka-
thrine gjørdist nevndarlímur í
Meinigheitshúsinum og er hon
einaasta kvinna, ið hefur verið
í stýrinum í hesi 75 ár. —
Meinigheitshúsið hefur eisini
givið húsarúmd fyr í øðrum ar-
beiði, t. d. Blákross.

Kristiliga kvinnuarbeiði byr-
aði her hin 16. apríl í 1920,
og Frelsunarherurin brúkti hús
ið eina tíð.

Í dag verður húsið brúkt so-
leiðis: hvørt týskvöld kl. 20
bibliotími við felagsbøn, sun-
nudag kl. 18 móti við inn-
gangi, vitnisburði og andakt.
Streingjakórið heldur til í húsi
num og hefur venjing miku-
kvöld kl. 20.

Seinast, men ikki minst
børnini, sum fylla húsið, hava
sín sunnudagsskúla kl. 13.30—
14.30.

Í 75 ár hefur Meinigheits-
húsið staðið, og fleiri ættarlið
hava havt sína gongd har og
uppliva nógv ríkt og stórt.

Havnin er vaksn ólígilt í
hesum tíðarskeiði, so húsið,
við sínum 300 plássum, er
nógv ov lítið, tá stór móti sku-
lu fara fram, má leitast aðrar
staðir, heraftrat kemur at sun-
nudagsskúlaarbeiðið ikki kann
fara fram, sum tað eigur.

Nógv hefur verið tosað um

byggjan av nýggjum húsi og
nógvur samráðingar farnar
fram. Tíðliga í tíðini var t. d.
tosað um at byggja brekkuna
við Sjómansheimið út til post-
húsið og hava meinigheitssal
har.

Í 1960 sókti Meinigheits-
húsið um at sleppa at byggja
nýtt hús á økinum, men varð
hetta sýtt av býráðnum.

Í desember 1968 samtykti
býráðið móti at fáa Meinig-
heitshúsið at lata matr. nr.
428b (húsin hjá Heinesen og
Sloan), stórt 522 m² og kr.
100.000.

Hetta varð góðtíkið av stýri-
num fyr í Meinigheitshúsinum.

Tú, ið lesir hesa grein, hev-
ur óivað gingið í sunnudags-
skúla, ert tú úr Havnini, so
hefur tú havt sess tín sunnu-
dag aftaná sunnudag í hes-
um húsi, her er skrivað um.

Kanska ert tú hildin uppat
at ganga, har Guðs orð ljóðar,
so lat hetta verða eina inn-
bjóðan til tín, byrja aftur av
nýggjum, dýrnar eru opnar, og
fundirnir eru fyri øll, ikki fyri
ein úrvaldan flokk, men fyri
øll, ið leita eftir eini meining
við livinum, og sum hungra
og tysta eftir tí æviga orðinum.

Komm, og tú skalt verða
mettaður.

Guðs orð stendur um ævir
fast og Guðs lyfti halda.

Jona Henriksen.

Ein knallert

til sølu. 8 mánaðar gomul fyr í
hálfvan prís.

Tlf. 1 3144.

FK

Tórshavn

Frá friggjadegi 12. november er krambúðin í Dr.
Jakobsensgøtu opin til

KLOKKAN 19 — HVØNN FRIGGJADAG

Føroya Keyppssamtøka

HAR PENINGURIN RØKKUR LONGST

Svimjihylurin

Sunnudagin 7. nov. er seínasti dagur svimjihylurin
er opin.

Badstovurnar eru opnar:

Mikudag frá kl. 15—18.
Hósdag frá kl. 15—18.
Friggjadag frá kl. 17—20.

B Ý R Á Ð I Ð